

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคระบาดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะประจำ ในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วย โรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประคบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพ หรือทางห้องปฏิบัติการเพื่อค้นหาหรือทราบโรคระบาด

“การทำลายเชื้อโรค” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรค เช่น การใช้สารเคมีภัณฑ์หรือความร้อนกับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ รวมตลอดถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ด้วย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

หมวด ๑

คำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขอ

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวอยู่ในพื้นที่นั้น

ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมใบคำขออนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๔ เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอ

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

(๒) กรณีนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

ข้อ ๕ การยื่นคำขอ

(๑) ยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ หรือ

(๒) ติดต่อโดยตรงที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์อยู่ในพื้นที่นั้น เพื่อขอรับบริการยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๖ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาคำขอว่าเอกสารหรือหลักฐานและข้อมูลมีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทั้งคำขอรับใบอนุญาตแล้ว และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์หรือซากสัตว์อย่างละเอียด โดยจะต้องไม่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่มาจากท้องที่ที่มีการระบาดของโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และกรณีซากสัตว์ประเภท งาช้าง ให้ตรวจสอบแหล่งที่มาของงาช้างโดยต้องมาจากช้างที่มีตัวรูปพรรณตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะนั้น และมีเอกสารรับรองจากนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ

หมวด ๒

วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการป้องกันโรคระบาด

ข้อ ๘ ให้มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด กรณีซากสัตว์ประเภทงาช้าง หากยังไม่มีการทำเครื่องหมายตามประกาศดังกล่าว ให้ทำเครื่องหมายที่งาช้าง โดยวิธีการตอกหมายเลขลงบนผิวงาช้างให้เห็นชัดเจนตามหมายเลขเครื่องหมายที่กรมปศุสัตว์กำหนด และให้ทำบัตรกำกับลักษณะงาช้างตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนดด้วย

ข้อ ๙ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดในสัตว์

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมาย ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยให้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ทุกตัว ส่วนวัคซีนชนิดอื่นให้ฉีดตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่จะพิจารณาฉีดวัคซีนชนิดอื่นตามความเห็นสมควรให้แก่สัตว์ดังกล่าวก็ได้ เมื่อได้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ทำหลักฐานการฉีดวัคซีนตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

สัตว์และลูกสัตว์ต่อไปนี้จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาตามความเห็นสมควร คือ

- (ก) ลูกสุกร ลูกหมูป่า ที่มีอายุน้อยกว่า ๘ สัปดาห์
- (ข) สุกรขุนซึ่งมีน้ำหนักตัวเกิน ๘๐ กิโลกรัม
- (ค) ลูกโค ลูกกระบือ ลูกแพะ ลูกแกะ ลูกกวาง ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๔ เดือน

(๒) สัตว์ตาม (๑) หากได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและหรือวัคซีนชนิดอื่นมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับถัดจากวันที่ได้รับการฉีดวัคซีนเป็นต้นมา จะไม่ฉีดวัคซีนชนิดดังกล่าวข้างต้นให้กับสัตว์นั้นอีกก็ได้ แต่ทั้งนี้สัตว์นั้นจะต้องมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่สามารถตรวจสอบประวัติการฉีดวัคซีนได้

(๓) สำหรับสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนชนิดใดหรือไม่ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ การเลี้ยงไว้เพื่อดูอาการของโรคระบาด

(๑) กรณีที่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ยังไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย และหรือวัคซีนชนิดอื่น ตามข้อ ๙ (๑) มาก่อน เมื่อได้รับการฉีดวัคซีนดังกล่าวจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้เลี้ยงสัตว์นั้นไว้ที่เดิมเพื่อดูอาการของโรคระบาดต่อไปเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป

(๒) กรณีที่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ได้รับการฉีดวัคซีนมาแล้ว ตามข้อ ๙ (๒) ไม่ต้องเลี้ยงสัตว์ไว้ดูอาการของโรคระบาดแต่อย่างใด

(๓) สำหรับสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า จะต้องเลี้ยงไว้เพื่อดูอาการของโรคระบาดหรือไม่ อย่างไร ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๑ วิธีการป้องกันโรคระบาดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ส่วนที่ ๒

การตรวจโรคระบาด และการทำลายเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๑๒ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ก่อนที่จะอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ดังนี้

(๑) กรณีสัตว์

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ให้ดำเนินการตรวจโรคระบาดโดยดูจากอาการของสัตว์และให้เข้มงวดในการตรวจโรคปากและเท้าเปื่อย โดยพิจารณาดูรอยโรคที่ปากและกีบอย่างละเอียด

(ข) โคนม ต้องมาจากฟาร์มที่ผ่านการรับรองปลอดโรค бруเซลลาและวัณโรคจากกรมปศุสัตว์ ถ้าไม่ได้มาจากฟาร์มดังกล่าวต้องผ่านการตรวจโรค бруเซลลาและวัณโรคตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ค) แพะ แกะ ต้องมาจากฟาร์มที่ผ่านการรับรองปลอดโรค бруเซลลาจากกรมปศุสัตว์ ถ้าไม่ได้มาจากฟาร์มดังกล่าวต้องผ่านการตรวจโรค бруเซลลาตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ง) ม้า ต้องผ่านการตรวจโรคโลหิตจางติดเชื้อในม้าตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(จ) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ต้องได้รับการสุ่มเก็บตัวอย่างจากสัตว์ในฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยง เพื่อตรวจโรคไข้หวัดนกและโรคนิวคาสเซิลตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ฉ) สัตว์ชนิดใดจะทำการตรวจโรคระบาดชนิดใดเพิ่มเติมให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(ช) ในวันที่จะนำสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายไปทำการตรวจโรคระบาดในสัตว์ที่ได้รับอนุญาตก่อนออกเดินทาง

(๒) กรณีซากสัตว์

(ก) ซากสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องผ่านกระบวนการฆ่าหรือปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว

(ข) ซากสัตว์ชนิดใดจะต้องตรวจโรคระบาดใด ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(ค) ในวันที่จะนำซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจโรคระบาดในซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตก่อนออกเดินทาง

ข้อ ๑๓ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นยานพาหนะและสั่งให้ผู้xorรับใบอนุญาตทำลายเชื้อโรคก่อนที่จะมอบใบอนุญาต ทั้งนี้ วิธีการทำลายเชื้อโรคให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ชำระล้างยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้สะอาดก่อนที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์

(๒) เมื่อนำสัตว์ขึ้นยานพาหนะแล้ว ให้ฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรทุกสัตว์ เช่น วัสดุรองพื้น หรือวัสดุที่สัมผัสกับตัวสัตว์

(๓) หากเป็นซากสัตว์ให้พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะ โดยระมัดระวังไม่ให้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคสัมผัสกับซากสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร ส่วนซากสัตว์ประเภท กระดุก งา เขา ขน หนัง กีบ หนังแห้ง ให้ทำลายเชื้อโรคด้วยวิธีรมยาฆ่าเชื้อ โดยใช้ด่างทับทิม ๗.๕ กรัม ผสมน้ำยาฟอร์มาลิน ๑๕ ซี.ซี. ต่อเนื้อที่หนึ่งลูกบาศก์เมตร เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงด้วย

(๔) การทำลายเชื้อโรควิธีการอื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๓

การอนุญาต

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ได้รับคำขอตามข้อ ๕ และได้ตรวจสอบและดำเนินการครบถ้วนตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๓ แล้วสัตว์หรือซากสัตว์ไม่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาออกใบอนุญาตโดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะเคลื่อนย้ายไป โดยวิธีด่วนที่สุด เช่น โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุรายละเอียดสถานที่ปลายทางที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปให้ชัดเจน เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายสามารถทราบรายละเอียด และสามารถเดินทางไปยังจุดที่สัตว์หรือซากสัตว์จะไปถึงได้ถูกต้อง

(๒) ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดจำนวนวันที่ให้ใช้ใบอนุญาตให้เหมาะสมกับระยะทางในการเดินทาง แต่ต้องไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง นับจากวันอนุญาต

(๓) กรณีที่ต้องใช้ยานพาหนะขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์จำนวนหลายคัน ให้ออกใบอนุญาตเป็นรายคัน

(๔) ให้ระบุชนิดและหมายเลขทะเบียนยานพาหนะพร้อมทั้งเส้นทางการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังปลายทาง และกำหนดให้ผ่านด่านกักกันสัตว์ระหว่างทางไว้ในใบอนุญาตหรือจะระบุเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นด้วยก็ได้

หมวด ๔

หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ตลอดช่วงเวลาของการที่ได้รับอนุญาต ดังนี้

(๑) เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังพื้นที่ปลายทางตามเส้นทางที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๒) หยุดยานพาหนะและแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ถึงด่านกักกันสัตว์ระหว่างทางที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๓) ห้ามนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นหรือลงจากยานพาหนะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตระหว่างการเดินทาง

(๔) ข้าราชการยานพาหนะ ภาชนะที่ใช้บรรจุ วัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้สะอาดภายหลังจากที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ลงจากยานพาหนะเมื่อถึงปลายทางแล้ว

หมวด ๕

การดำเนินการเมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ถึงปลายทาง

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางได้รับแจ้งจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางตามข้อ ๑๔ (๑) แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายเดินทางไปตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ที่เคลื่อนย้ายมาถึงโดยเร็ว โดยให้ทำการตรวจโรคระบาดและตรวจสอบความถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และให้เก็บ

ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางบันทึกการตอบรับสัตว์หรือซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด หากตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รายงานปศุสัตว์จังหวัดต้นทางและปลายทาง รวมถึงปศุสัตว์เขตท้องที่ต้นทางและปลายทางทราบโดยด่วนที่สุดและดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่กรมปศุสัตว์กำหนดต่อไป

ในวันที่สัตว์หรือซากสัตว์มาถึงตามกำหนดที่ได้รับแจ้งจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง แต่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายตรวจไม่พบสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว จนเวลาล่วงเข้าไปในวันถัดไปอีกหนึ่งวัน หรือตรวจสอบพบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ก็ให้สอบสวนหาสาเหตุและข้อเท็จจริง พร้อมทั้งให้ติดต่อขอสำเนาหลักฐานใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง หากพบว่ามีการกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ให้ดำเนินการเปรียบเทียบความผิดหรือดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี และรายงานผู้บังคับบัญชาตามชั้นตอน

ข้อ ๑๗ กรณีการปฏิบัติในการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่เป็นไปตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ผ่อนผันหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่นได้

หมวด ๖

แบบคำขอ และใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ แบบคำขอรับใบอนุญาต และแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์